

Historie školy

Hudební život ve Vsetíně se začal probouzet již v roce 1872, kdy byl založen Vzdělávací spolek Snaha. Byl to spolek ryze český a jako takový se stal na dlouhá léta střediskem všeho kulturního života ve Vsetíně. Do kulturního dění ve městě se zapojil především zásluhou svého hudebního a pěveckého odboru. Vedle četných vystoupení lidových zpěváků a muzikantů, typických pro kulturu zapadlých horských osad, se začínají objevovat i organizované hudební akce. Zvláště patrné tomu

tak bylo od doby, kdy se dirigentem hudebního a pěveckého odboru Snahy stal Richard Fryčaj. Od těchto hudebních aktivit Richarda Fryčaje, které měly vždy vysokou úroveň, byl už jen krůček k založení Hudebního ústavu ve Vsetíně. Richard Fryčaj stál v čele hudebního ústavu až do září 1897.

Potom hudební školu převzal varhaník a ředitel kůru ve Vsetíně Antonín Hradil, absolvent varhanické školy Leoše Janáčka v Brně. Za řízení Antonína Hradila se v hudební škole vyučovalo kromě hry na klavír a housle všem smyčcovým a dechovým nástrojům. Souběžně s výukou nástrojovou byla zcela samozřejmá i výuka teoretická.

V prvním desetiletí 20. století se hudební škola Antonína Hradila stala vyhledávaným místem muzikantských a uměleckých besed. Přestože aktivita Hudební školy ve

Vsetíně byla přínosem pro kulturní dění města, škola v roce 1912 zanikla. Příčinou nebyl jen odchod Antonína Hradila do Ostravy, ale negativní vlivy byly i nedobré prostorové a finanční podmínky. Po čtyřleté přestávce v r. 1916 založil pan Jan Stelibský Městskou hudební školu ve Vsetíně a řídil ji do roku 1920. V dalších letech byli žáci vyučováni u soukromých učitelů a tento stav trval až do roku 1939, kdy ve Vsetíně vznikla Městská hudební škola,

kteřá navázala na školu založenou Janem Stelibským.

Tato Městská hudební škola byla zřízena v roce 1939, tedy v době okupace, a to na popud tehdejšího ředitele brněnské konzervatoře a zemského inspektora hudebních

škol prof. Dr. Ludvíka Kundery a zdejšího soukromého učitele Jana Řádka. Prvním ředitelem se stal učitel hry na housle a klavír Alois Szkowroň. Škola byla umístěna v pronajatých místnostech Masarykova reálného gymnázia. V září roku 1943 nastoupil na místo ředitele Městské hudební školy její dosavadní učitel hry na klavír Stanislav Mráz. Učitelský sbor sestával již z pěti učitelů a do školy bylo zapsáno 138 žáků. V červnu roku 1944 byla Městská hudební škola uzavřena a učitelé totálně nasazeni do Zbrojovky ve Vsetíně -Jesenicích.

Krátce po osvobození byla již 1. června 1945 Městská hudební škola znovu otevřena. K 1. září 1945 se do školy vrátili 3 učitelé včetně ředitele Stanislava Mráze. Do jejích tříd nastoupilo 92 žáků.

Ve školním roce 1951/1952 se mění na Hudební školu ve Vsetíně. Od počátku svého trvání pořádali učitelé a žáci školy, celou řadu hudebních vystoupení pro širokou veřejnost. Vždy velký ohlas mezi obecními měly pololetní a závěrečné žákovské produkce, produkce žáků nižších ročníků a hlavně koncerty členů učitelského sboru a žáků vyšších ročníků. Sály Besedního i Lidového domu byly vždy do posledního místa zaplněny. Důkazem kvalitní úrovně Hudební školy ve Vsetíně jsou žáci, kteří našli v hudebních oborech profesionální uplatnění.

Další kapitola vsetínské Hudební školy v desetiletí vymezeném roky 1955 až 1965 představuje dobu velmi pestrou a bohatou na události. Nastávající změny byly motivovány především snahou zlepšit organizaci vyučovacího procesu. V té době byla ředitelkou hudební školy Božena Kovářová. Na počátku jejího ředitelování zaznamenala škola dvě reformy, jejichž cílem bylo začlenit hudební vzdělání do všeobecného systému

soudobého školství. Výsledkem bylo zřízení jednoho ročníku před hudební výchovy pro děti od sedmi let a sedm postupných ročníků. Ve školním roce 1958/1959 přišla další reforma, která přidávala k dosavadnímu osmiletému cyklu ještě druhý cyklus o třech postupných ročnících. Tento systém pak vydržel do nové koncepce ve školním roce 1980/1981.

V říjnu 1956 začaly Hudební škole ve Vsetíně velké starosti s hledáním nové budovy, které se podařilo vyřešit až v roce 1978, kdy získala část budovy, ve které sídlí dodnes. K určitému rozšíření prostoru a tím i ke zvýšení stavu žáků přispěly především pobočky, které škola zakládala v okolí Vsetína. Po celé období let 1955 - 1965 se život hudební školy rozvíjel ve znamení hledání nových možností. Byla znovu otevřena třída s výukou hry na dechové nástroje. Důkazem zlidovění školy se stala propagace lidových nástrojů, z nichž si velkou oblibu získal především

akordeon. S příchodem nových učitelů mohla hudební škola svým žákům nabídnout i hru na lidový nástroj pro Valašsko příznačný -cimbál.

Novou formou práce se staly družební styky s jinými hudebními školami. Zahrnovaly výměnu pedagogických zkušeností, ale zejména výměnné koncerty žáků. První kontakty byly navázány s Hudební školou v Odrách v roce 1959. V roce 1961 byla škola přejmenována na Lidovou školu umění. Lidové školy umění měly soustředit nepovinné vyučování hudby, výtvarného umění, základů umění dramatického a pohybové kultury. Ve školním roce 1964/1965 měl učitelský sbor 12 členů, včetně externistů. Počet žáků vzrostl na 345, k tomu je nutno připočítat 88 žáků na pobočkách. Nabídka vyučování jiným než hudebně-pěveckým disciplínám byla v Lidové škole umění ve Vsetíně rozšířena až ve školním roce 1965/1966. K LŠU byl přiřazen obor taneční, který navazoval na své působení v závodním klubu „Z“ Vsetín. Velké obtíže nastaly při otevírání výtvarného oboru, který neměl možnost navázat na předchozí tradici. Na všech základních školách byly zájmové kroužky výtvarné výchovy, a proto bylo těžké přesvědčit učitele a rodiče o tom, že by měli talentovaným žákům doporučit i výtvarný obor LŠU. Obor zahajoval svoji činnost s počtem devíti žáků. Ale již během prvního pololetí se stav zvýšil na 40. Výtvarný obor zakládala Jaroslava Franková -Králiková, která s vynikajícími úspěchy působí na škole dodnes. Oba nově otevřené obory LŠU si brzy získaly mezi obyvateli Vsetína velkou popularitu a zájem, o čemž svědčí stoupající počet zájemců dodnes. K uměleckému a výchovnému působení školy patřila i v tomto období práce uměleckých kolektivů. Soubory, které vznikly v předcházejících letech, ve své činnosti pokračovaly, jen se střídali jejich učitelé.

Přehlídku pedagogických výsledků školy a samozřejmě talentu a pílí žáků umožňovala řada uměleckých soutěží, které na rozdíl od dříve pořádaných akcí -jako byla Soutěž tvořivosti mládeže -dostaly odbornější zaměření a hlubší specializaci. Srovnání přinášela zejména celostátní soutěž hudebních oborů lidových škol umění. Žáci LŠU ve Vsetíně byli na tuto soutěž vždy pečlivě připravováni a mnozí z nich pak získali pěkná umístění v krajských kolech a přinášeli i trofeje nejcennější z kol ústředních. Pěkné výsledky žáků byly důkazem kvalitní, profesionální úrovně jejich učitelů.

Ve školním roce 1982/1983 byl jmenován novým ředitelem školy Josef Gaja. V poměrně krátkém období jeho ředitelování pokračovala škola v rozšiřování svého vlivu na kulturní život města. Ve školním roce 1984/1985 zahájila LŠU činnost literárně dramatického oboru. Dále v tomto školním roce byla uzavřena družební smlouva s Lidovou školou umění v Púchově. Vzájemné kontakty se udržují dodnes, a to především ve formě výměnného hostování na koncertech učitelů. Na konci školního roku 1984/1985 měla škola již 608 žáků, z nichž 342 patřilo hudebnímu oboru, 125 oboru výtvarnému, 127 žáků navštěvovalo taneční obor a 14 literárně dramatický obor. Rozrostl se i učitelský sbor, ve škole pracovalo 19 interních učitelů.

Ve školním roce 1982/1983 byl jmenován novým ředitelem školy Josef Gaja. V poměrně krátkém období jeho ředitelování pokračovala škola v rozšiřování svého vlivu na kulturní život města. Ve školním roce 1984/1985 zahájila LŠU činnost literárně dramatického oboru. Dále v tomto školním roce byla uzavřena družební smlouva s Lidovou školou umění v Púchově. Vzájemné kontakty se udržují dodnes, a to především ve formě výměnného hostování na koncertech učitelů. Na konci

školního roku 1984/1985 měla škola již 608 žáků, z nichž 342 patřilo hudebnímu oboru, 125 oboru výtvarnému, 127 žáků navštěvovalo taneční obor a 14 literárně dramatický obor. Rozrostl se i učitelský sbor, ve škole pracovalo 19 interních učitelů

Ve školním roce 1985/1986 byl do funkce ředitele Lidové školy umění ve Vsetíně jmenován Ivan Žlebek. Na počátku jeho působení se nové vedení zaměřilo především na dokončení adaptačních prací budovy. Během roku 1989 se podařilo prosadit nárok na zbývající místnosti, které byly užívány Okresním pedagogickým střediskem. Po mnoha letech se učitelé a žáci školy dočkali sjednocení všech oborů pod jednou střechou.

K další změně na postu ředitele školy došlo od roku 2002, kdy byl do funkce jmenován Roman Konůpka. Během jeho působení se podařilo založit čtyři současná odloučená pracoviště školy v okolních obcích – Lidečku, Horní Lidči, Valašské Polance a Jablůnce. Došlo také k realizaci závažných oprav, důkladné rekonstrukci a modernizaci budovy.

Od roku 2019 zastává funkci ředitele ZUŠ Vsetín Radim Trčálek.